

hans endelige Afskedigelse, og det forlød, at han vilde komme til at tømme den bitre Kalk til Bunden, idet ogsaa Retten til at bære Kjole og Krave vilde blive ham fradømt.

Men forinden dette skete, tog Mads Vestrup selv Afsked med sin Menighed, og det paa en Maade, der skulde spørges vidt og hos mange vakte Tvivl om hans Tilregnelighed. Efter at han i al denne Tid ikke havde vist sig for nogen, sammenkaldte han en Dag ved Budsending og Klokkeringning til et Møde i Kirken, som han lod aabne trods Degnens Protester; og da Folk var samlede, traadte han frem i Kordøren i sit Ornat.

Aftensolen faldt ind paa hans Skikkelse, og man saa, at han var sært forandret. Han var slet ikke den sønderknuste Mand, man havde ventet at se. Hans Ansigt var forgrædt. Men Øjnene lyste.

Hans dybe Sjælenød var endt med en ny aandelig Opvækkelse. Han, som havde været saa frygtsom i sit Gudsforhold, som altid helst havde nærmet sig Himlens Trone ad Omveje, var gaaet ud af sin ensomme Kamp med en Tryghed i Sjælen, en Fortrøstning til den evige Barmhjertighed, som han ikke havde kendt, siden han som Barn sad paa Knæ ved Vinduet i sin Mors lave Stue og lyttede til Vindens Brusen i Poplerne udenfor med en vidunderlig Følelse af at ligge tæt ind til Guds Hjerter.

Han talte med høj Røst, bekendte med skaanselsløs Aabenhed sin Brøde for Menigheden, der ved denne ene Lejlighed havde indfundet sig fuldtallig, saa mange maatte staa op ude i Midtergangen. Men derpaa vendte han sig mod det Præsteskab, der havde forskudt ham. Han sagde, hvad han nu vidste, at hans Synd, saa grim den ogsaa var, dog i Vorherres Øjne var ringe i Sammenligning med den Skamløshed, hvormed snart sagt alle Guds Tjenere forraadte hans Kirke og forfalskede Evangeliet. Han erklærede, at Vorherre hellere saae Drukkenbolte, Skørlevnere, ja Røvere og Mordere staa paa Landets Prækestole end disse fjantede og æresyge Præster, der boledede med Verden og kildrede de ugudeliges Øren med løsagtig Snak om de højeste Ting.

Der var bleven Uro i Kirken. Man saa sig uvilkaarlig om efter